
174

Besluit van 18 maart 1993, houdende regels inzake de verstrekking van uitkeringen in het kader van het Integraal structuurplan noorden des lands in 1993 en 1994 (Besluit uitkeringen Integraal structuurplan noorden des lands 1993/94)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 28 september 1992, nr. WJA/JZ 92061274;

Gelet op artikel 2 van de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ;

De Raad van State gehoord (advies van 23 februari 1993, nr. W10.92.0454);

Gezien het nader rapport van de voornoemde staatssecretaris van 9 maart 1993, nr. WJA/JZ 93015913;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. Onze Minister verstrekt in de jaren 1993 en 1994 jaarlijks op aanvraag een uitkering aan de provincies Groningen, Friesland, Drenthe en Overijssel gezamenlijk als bijdrage in de kosten van activiteiten als bedoeld in artikel 7.

2. In plaats van aan de in het eerste lid genoemde provincies kan een uitkering worden verstrekt aan een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen waarin de in het eerste lid genoemde provincies samenwerken.

Artikel 2

De uitkering is een door Onze Minister vast te stellen bedrag.

Artikel 3

Een aanvraag wordt schriftelijk ingediend bij Onze Minister door een van de in artikel 1, eerste lid, genoemde provincies, mede namens de andere provincies, dan wel een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 1, tweede lid.

Artikel 4

Onze Minister kan afwijzend beslissen op een aanvraag, indien gegronde vrees bestaat dat de provincies dan wel het openbaar lichaam zullen handelen in strijd met ingevolge dit besluit geldende verplichtingen.

Artikel 5

Een beschikking op een aanvraag, inhoudende een toezegging van een uitkering, bevat een vermelding van:

- a. het maximale bedrag van de uitkering;
- b. het tijdstip en de wijze waarop het verzoek om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering moet worden ingediend.

Artikel 6

1. Aan de toezegging van een uitkering zijn de in de artikelen 7, 8 en 9 opgenomen verplichtingen verbonden.

2. Onze Minister kan aan de toezegging van een uitkering voorschriften verbinden.

Artikel 7

1. De betrokkenen gebruiken de uitkering voor het op vóór 1 januari 1995 ingediende aanvragen verstrekken van financiële middelen aan degenen die in het gebied van de betrokken provincies een project uitvoeren, dat past in:

a. een van de bij besluiten van 29 mei 1991 door de Staatssecretaris van Economische Zaken vastgestelde plannen van aanpak in het kader van het Integraal structuurplan noorden des lands IV, of

b. een door de Commissie van de Europese Gemeenschappen goedgekeurd operationeel programma als bedoeld in artikel 5 van de verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten (PbEG L 185).

Onder een operationeel programma wordt mede verstaan een mede door de Commissie van de Europese Gemeenschappen gefinancierd programma als bedoeld in de mededeling 91/C 73/14 aan de Lid-Staten tot vaststelling van richtsnoeren voor globale subsidies waarvoor de Lid-Staten voorstellen kunnen indienen in het kader van een communautair initiatief voor plattelandsontwikkeling (Leader) (PbEG C 73/33).

2. Financiële middelen als bedoeld in het eerste lid worden slechts verstrekt aan:

- a. een gemeente,
- b. een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Wet gemeenschappelijke regelingen, of
- c. een privaatrechtelijke rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid.

3. De betrokkenen nemen bij het verstrekken van financiële middelen de ingevolge de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen voor de staat geldende verplichtingen in acht.

4. De betrokkenen kunnen de uitkering ook gebruiken ten behoeve van door henzelf uit te voeren projecten als bedoeld in het eerste lid, mits Onze Minister hiervoor voorafgaand schriftelijk toestemming heeft gegeven.

Artikel 8

De betrokkene dient een aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering in overeenkomstig hetgeen daaromtrent in de beschikking, bedoeld in artikel 5, is vermeld.

Artikel 9

1. De betrokkenen voeren een administratie die zodanig is ingericht, dat daaruit te allen tijde op eenvoudige en duidelijke wijze alle door hen aangegane verplichtingen en verrichte betalingen kunnen worden afgelezen.

2. De betrokkenen voldoen aan hetgeen door door Onze Minister aangewezen personen wordt verzocht, voor zover dat noodzakelijk is voor een goede uitvoering van dit besluit, omtrent:

- a. het verlenen van toegang tot door hen gebruikte plaatsen,
- b. het verlenen van inzage in zakelijke gegevens en bescheiden,
- c. het maken van kopieën van de onder b bedoelde gegevens en
- d. het verlenen van medewerking aan het verstrekken van gegevens door derden.

Artikel 10

1. Op een uitkering ter zake waarvan een beschikking als bedoeld in artikel 5 geldt, kan op aanvraag van de betrokkene eenmaal per kalenderjaar door Onze Minister een voorschot worden verstrekt.

2. Het voorschot bedraagt een gedeelte van het in artikel 5, eerste lid, onder a, bedoelde bedrag, ter grootte van:

- a. 10 procent in het kalenderjaar waarin de toezegging is gedaan;
- b. 20 procent in elk van de twee op het onder a bedoelde kalenderjaar volgende kalenderjaren;
- c. 25 procent in elk van de twee op het laatste onder b bedoelde kalenderjaar volgende kalenderjaren, met dien verstande dat in 1998 geen of een kleiner voorschot kan worden verstrekt, voorzover dat noodzakelijk is om te voorkomen dat aan de betrokkenen een groter bedrag aan voorschotten wordt verstrekt dan het bedrag van de in totaal door hen gemaakte kosten.

Artikel 11

1. Indien de betrokkene niet op het in artikel 5, onder b, bedoelde tijdstip een aanvraag om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering heeft ingediend, stelt Onze Minister hem in de gelegenheid binnen een door Onze Minister te stellen termijn alsnog een zodanige aanvraag in te dienen.

2. Indien na afloop van deze termijn geen aanvraag is ingediend, stelt Onze Minister het definitieve bedrag van de uitkering ambtshalve vast.

Artikel 12

Onze Minister geeft een beschikking tot vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag dan wel nadat de in artikel 11 bedoelde termijn is verstreken. Indien de beschikking niet binnen dertien weken kan worden gegeven, stelt Onze Minister de betrokkene daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarop de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

Artikel 13

1. Onze Minister stelt het definitieve bedrag van de uitkering vast overeenkomstig de beschikking, bedoeld in artikel 5.

2. Het definitieve bedrag van de uitkering kan op nihil dan wel een lager bedrag dan het toegezegde bedrag worden gesteld:

a. voor zover de betrokkenen geen kosten hebben gemaakt of betaald voor activiteiten als bedoeld in artikel 7;

b. indien de betrokkenen niet hebben voldaan aan de verplichtingen welke ingevolge dit besluit voor hen gelden;

c. indien de beschikking, bedoeld in artikel 5, ten gevolge van aan de betrokkenen te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien deze gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Artikel 14

Onze Minister kan een beschikking, inhoudende de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, intrekken, indien de beschikking ten gevolge van aan de betrokkenen te wijten onjuistheid of onvolledigheid van verstrekte gegevens anders luidt dan het geval zou zijn geweest, indien de gegevens juist en volledig zouden zijn verstrekt.

Artikel 15

Indien toepassing is gegeven aan de artikelen 13 of 14, zijn ter beschikking gestelde uitkeringen terstond opeisbaar voor zover zij het bedrag waarop de betrokkenen alsdan recht hebben te boven gaan.

Artikel 16

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 april 1993 en vervalt met ingang van 1 januari 2005.

Artikel 17

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit uitkeringen Integraal structuurplan noorden des lands 1993/94.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij horende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 18 maart 1993

Beatrix

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy

Uitgegeven de *dertigste* maart 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Economische Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 april 1993, nr. 70.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het onderhavige besluit strekt tot decentralisatie van de uitvoering van de regioprogramma's voor het noorden van het land.

Voor de provincies Groningen, Friesland, Drenthe en delen van Overijssel geldt het Integraal structuurplan noorden des lands (ISP-IV). Steun voor projecten die pasten in een op basis van het ISP opgesteld en door de Minister van Economische Zaken vastgesteld «plan van aanpak», werd voorheen verstrekt door de Minister van Economische Zaken.

Tevens werden door de Minister van Economische Zaken voor deze regio's gelden ter beschikking gesteld in het kader van de «co-financiering» van door de Europese Economische Gemeenschap gesubsidieerde projecten. Projecten kunnen in dit kader voor bijstand in aanmerking komen, indien zij passen in een zogenaamd «operationeel programma» dat door de Lid-Staten ter goedkeuring aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt voorgelegd. Deze operationele programma's komen tot stand in nauw overleg tussen de Commissie, de betrokken Lid-Staat en de door de Lid-Staat aangewezen nationale, regionale, lokale of andere bevoegde autoriteiten. Voor het noorden van het land geldt een programma voor industriële herstructureringsgebieden («doelstelling 2») en een landbouwprogramma («doelstelling 5b»). Tevens is op deze regio van toepassing een programma voor grensgebieden als bedoeld in de mededeling van de Commissie van 30 augustus 1990 («Interreg») (PbEG C 215), een technologieprogramma als bedoeld in de mededeling van de Commissie van 4 augustus 1990 («Stride») (PbEG C 196) en een door de Commissie gefinancierd programma voor plaatselijke plattelandsontwikkeling («Leader»).

In de nota «Regio's zonder grenzen» (kamerstukken II 1989/90, 21 571, nr. 2), paragraaf 5.5.3, is uiteengezet, dat de sociaal-economische ontwikkeling in het noorden nog altijd zorgen baart. Besloten is derhalve ten behoeve van dit gebied voor de beleidsperiode van genoemde nota nog gelden ter beschikking te stellen. De uitkeringen zijn bestemd voor de co-financiering van steun vanwege de EEG voor de uitvoering van de plannen van aanpak in het kader van het ISP-IV.

In de nieuwe opzet zullen de gelden verstrekt worden door de drie noordelijke provincies en Overijssel gezamenlijk. De provincies zullen daartoe in staat gesteld worden door een uitkering vanwege de Minister van Economische Zaken. In het onderhavige besluit worden daaromtrent regels gesteld. Omdat het hier gaat om specifieke uitkeringen in de zin van artikel 144b van de Provinciewet, zijn deze regels gebaseerd op de Kaderwet specifieke uitkeringen. Deze bekostigingswijze moet in dit geval bijzonder aangewezen worden geacht, omdat, nu het gaat om uitkeringen voor slechts vier provincies, deze als geografisch ongelijkmatig gespreid moet worden aangemerkt.

Over het onderhavige besluit is overleg gevoerd met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën. Voorts is overleg gevoerd met de betrokken provincies en het Interprovinciaal Overleg. Deze konden met het ontwerp-besluit instemmen.

De zakelijke inhoud van het voorgenomen besluit is bij brieven van 20 januari 1992 medegedeeld aan de beide Kamers van de Staten-Generaal.

Tegen beschikkingen ter uitvoering van dit besluit staat op grond van de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen beroep open bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State.

Artikel 2

Aangezien het onderhavige besluit erin voorziet, dat op grond ervan niet alleen in het lopende begrotingsjaar, maar ook in 1994 toezeggingen worden gedaan, verzet de aard ervan zich tegen het daarin vaststellen van de hoogte van het totale voor de verstrekking van uitkeringen krachtens dit besluit beschikbaar te stellen bedrag. Voor 1993 is een bedrag van f 70 miljoen beschikbaar.

Artikelen 5 en 6

Artikel 5 voorziet in het jaarlijks aan de provincies toezeggen van een bepaald bedrag. De vaststelling van het definitieve bedrag zal evenwel pas geruime tijd later plaatsvinden. Daarbij zal het totaal van de jaarlijks toegezegde bedragen het maximum zijn. Aldus hebben de provincies de ruimte om gelden die zij in 1993 hebben overgehouden, te gebruiken in een volgend jaar.

Omtrent de wijze van vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering, de bescheiden die daartoe moeten worden ingediend en het tijdstip waarop dat moet geschieden, zullen in de toezeggingsbeschikking voorschriften worden gegeven. Dat tijdstip kan thans nog niet worden vastgesteld. Het zal mede afhankelijk zijn van de voorschriften die de provincies bij hun subsidietoezeggingen zullen hanteren met betrekking tot de termijn waarbinnen de projecten moeten zijn uitgevoerd. Voorts zal dat tijdstip ook afhankelijk zijn van de termijn die de provincies redelijkerwijs moet worden gelaten om verantwoording af te leggen over de besteding van de uitkeringen. Het ligt in de bedoeling het tijdstip van indiening van het verzoek om vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering zodanig te bepalen, dat de provincies het overgrote deel van de door hen toegezegde subsidies definitief hebben betaald en derhalve op basis daarvan een verantwoording kunnen opstellen. Voor een ondergeschikt deel zal volstaan kunnen worden met een opgave van de in dit kader aangegane verplichtingen. In die gevallen zal het gaan om langer lopende projecten. Aldus wordt voorkomen dat de definitieve vaststelling van de onderhavige uitkering pas vele jaren na afloop van de betrokken beleidsperiode kan plaatsvinden.

In het eerste lid van artikel 6 is bepaald, dat de in de artikelen 7, 8 en 9 opgenomen verplichtingen verbonden zijn aan de toezegging. Dat impliceert, dat zij gelden zolang de toezegging geldt, dus tot de beslissing omtrent de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering.

Artikel 7

Dit artikel bevat verplichtingen die verbonden zijn aan de toezegging van een uitkering op grond van dit besluit.

Daarbij gaat het om de besteding van de aan de provincies verstrekte gelden. Een bij de provincies aangemeld project dient te voldoen aan de in een plan van aanpak dan wel een operationeel programma opgenomen criteria.

Bij besluiten van 29 mei 1991 heeft de Staatssecretaris van Economische Zaken vijf aan haar voorgelegde plannen van aanpak vastgesteld. Deze plannen van aanpak zijn uitwerkingen van de in het meerjarenperspectief ISP-IV vermelde thema's, te weten «agro-business», «havenverbonden activiteiten», «toerisme en recreatie», «stedelijke complexen» en «structuur midden- en kleinbedrijf».

Passen in een plan van aanpak of operationeel programma houdt ook

in, dat het project moet worden uitgevoerd in het gebied, waarvoor het plan of programma geldt. Het ISP-IV geldt voor de provincies Groningen, Friesland en Drenthe en van de provincie Overijssel de gemeenten Brederwiede, Steenwijk en IJsselham, en Avereest, Den Ham, Hardenberg, Gramsbergen, Ommen en Vriezenveen.

De operationele programma's gelden meestal voor een beperkter gebied.

Anders dan in het Besluit uitkeringen Europese programma's Twente 1993 en in het Besluit uitkeringen regio-programma's Zuid-Limburg 1993/94 is het «Interreg»-programma niet uitgezonderd, omdat het in het onderhavige geval mogelijk bleek de decentralisatie zich ook tot dat programma te laten uitstrekken. Als gevolg hiervan vindt de co-financiering van het «Interreg»-programma voor de Eems-Dollard Regio plaats op grond van dit besluit en niet op grond van het Besluit uitkeringen Interreg 1993/94.

In het tweede lid is bepaald, dat financiële middelen slechts worden verstrekt aan rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid. Omdat de organisatie van rechtspersonen met beperkte rechtsbevoegdheid weinig doorzichtig is – de informele vereniging bij voorbeeld behoeft bestuur noch statuten te hebben – ligt het minder voor de hand dergelijke rechtspersonen voor de verstrekking van financiële middelen in aanmerking te laten komen.

In het derde lid wordt in het bijzonder gedoeld op de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag. Die impliceren dat, indien bij de verstrekking van financiële middelen sprake is van een steunmaatregel als bedoeld in artikel 92, het voornemen daartoe aan de Commissie moet worden gemeld.

Artikel 8 en 9

De in deze artikelen opgenomen verplichtingen zijn noodzakelijk om tot een tijdige en deugdelijke vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering te kunnen komen.

De in artikel 9 opgenomen verplichtingen zijn nodig om bij de vaststelling van het definitieve bedrag van de uitkering te kunnen beschikken over alle van belang zijnde gegevens en door de betrokkene verstrekte gegevens zo nodig te kunnen verifiëren. Deze verplichtingen gelden, omdat zij verbonden zijn aan de toezegging, tot het moment waarop het definitieve bedrag van de uitkering is vastgesteld.

Artikel 10

Dit artikel voorziet in de behoefte aan voorschotten op de uitkering. In 1998 is de omvang van het voorschot afhankelijk van de mate waarin door de provincies verplichtingen zijn aangegaan. In totaal zal echter aan voorschotten niet meer worden verstrekt dan het totaal van de door de provincies gemaakte kosten.

Artikel 11

Dit artikel beoogt te verzekeren dat een toezegging altijd afgerond wordt met een vaststelling van een definitief bedrag van de uitkering, daaronder mede begrepen een vaststelling op nihil.

Artikel 16

In verband met het bepaalde in artikel 3, eerste lid, onder c, van de Kaderwet specifieke uitkeringen EZ is voorzien in tijdelijkheid van het onderhavige besluit. Daarbij is de vervaldatum bepaald op zes jaar na het

einde van het laatste jaar, waarin voorschotten worden verstrekt. Dit houdt verband met de artikelen 14 en 15. De aard van artikel 14 brengt met zich mee, dat de mogelijkheid om het toe te passen geruime tijd na de vaststellingsbeschikking moet blijven bestaan.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy